

"شۆلاوگهی وشه"

(رهخنهیهك لهسهر وهرگێرانی دیوانی حافظ به کوردی "تافگهی ئه‌وین" کاری عومبهر سالحی ساحیب)

کامران هه‌لوه‌دا kjhalvada@gmail.com

وه‌رگێرانی سه‌لیقه‌یه، فه‌ننه، هونه‌ره، گهمه‌یه یان ههر به‌زم و ره‌زمیکه به جیبی خۆی، به‌لام ههرچی بێت کاتیك نووسرابوو "من در خانه هستم" ئه‌گهر بپیاره بکریته کوردی ده‌بی یه‌کیك له‌م رستانه یان رسته‌یه‌کی نزیك له‌وان هه‌لبژێردری: "من له‌ مائیم- من له‌ مائۆم- هام له‌ مائۆ- وام له‌ مائۆ یا..." ئیتر حه‌ق نییه بلی: "چ خانوویه‌کی به‌رز- گول له‌ گولستانه- سه‌ریان قیره‌تاوه یان شتیکی وا!" یان خۆ ئه‌گهر واشت به‌ زارا هات حه‌قت نییه ناوی وه‌رگێرانی لی بنی. منی نووسه‌ری ئهم ره‌خنه‌یه‌ش بپروام به‌ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌نه‌دانی شیعر بۆ وه‌رگێرانی نییه و ئه‌وه‌ی ده‌لێن وه‌رگێرانی خه‌یانه‌ته و تامی ده‌روا و ... له‌ لام ورته‌ورتیکی بی‌سه‌مه‌ره. له‌سهر ئه‌و باوه‌رم که هه‌موو ده‌قیك وه‌رگێری خۆی هه‌یه به‌لام گه‌لیك ده‌ق بی‌ئه‌وه‌ی وه‌رگێری خۆی تووش هاتبی ئه‌وا ههر له‌ چاوه‌روانی دایه و ئاخۆ ویک که‌ون یا نا. وه‌ك تافه‌ نموونه‌یه‌کی ناسراو ئه‌گهر مام هه‌زار خولگی خه‌یامی نه‌کردبا چلۆن ئاوا بی‌ته‌عاروف سه‌ری به‌ گه‌وره‌مال و ورده‌مالی می‌لله‌تی کورددا ده‌کرد؟

عومهر کۆلیل به‌ خه‌یال دیوانی گه‌وره شاعیری مرۆفایه‌تی حافزی شیرازی کردووه به‌ کوردی. به‌ چاوخساندنیک خیرا به‌و به‌ره‌مه‌دا بۆت ده‌رده‌که‌وی که یان حافظ ئه‌و شته نییه که باسی ده‌که‌ن، یان زمانی کوردی هی‌ند کۆله‌واره شان له‌ شانی زمانی فارسی حافظ نادات یان خۆ وه‌رگێر پپی و بووه له‌ خۆی زیاتر ره‌نگه که‌س تافه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌بی‌ت ژوور به‌ ژووری دیوانی حافظ بگه‌رێ و سه‌ر تاق و رفحه‌ی بپشکنی.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ بی‌به‌لگه نه‌دویم وتاره‌که ده‌که‌مه چه‌ندین به‌ش و بۆ ههر به‌شه چه‌ند نموونه‌یه‌ك دینمه‌وه. له‌سهر نموونه‌کان شتیکی وا نانووسم چونکه زۆر چه‌لان ههر بۆخۆیان هاوار ده‌که‌ن.

پێویسته ئه‌وه‌ش بگوتری که ئه‌و وتاره پاش به‌راورد کردنی ۱۰۰ غه‌زلی حافظ له‌گه‌ڵ کوردیه‌که‌یان نووسراوه و نه‌په‌رژاومه‌ته سه‌ر ۳۹۵ غه‌زه‌له‌که‌ی دیکه. کوردگوتنه‌ی: "له‌ هه‌شتی مشتێ."

تیبینی: ژماره‌ی غه‌زله و به‌یته‌کان به‌ خه‌تی تیره جو‌ی کراونه‌وه و له‌ مابه‌ین ژماره‌ی به‌یت و میسرعه‌ی ئاماژه پێ‌کراودا خه‌تیکی لار دانراوه. بۆ نموونه نیشانه‌ی ۵-۱ واته: غه‌زله‌ی ۱ به‌یتی ۵. نیشانه‌ی ۵-۱/۴ واته: غه‌زله‌ی ژماره ۵ به‌یتی ۴ میسرعه‌ی ۱. له‌و شوینانه‌ی له‌ به‌یتیکدا مه‌به‌ست ههر میسرعه‌یک بووه، به‌لام به‌ ته‌نیا هی‌نانی و بی‌ میسرعه‌که‌ی‌تر ره‌نگه شوبه‌ه ساز کات، میسرعه‌ی مه‌به‌ست نووسراوه و میسرعه‌ی پپش یا پاش خۆشی له‌ که‌وانه خراوه.

له هه‌ندى شوپندا كاك عومبهر ههر به ئاشكرا هه‌له‌ى كردوو و ماناى وشه‌كانى لى تىك چوو. نه‌و چه‌شنه هه‌لانه رهنكه له رومان و چيرۆكدا هينده زهره نهدن و بكري چاوپوشييان لى بكه‌ى، به‌لام له شيعردا مه‌حاله بو چاوپوشي بشين. بو نموونه:

- ۲-۲/۴: چراغ مرده كجا، شمع آفتاب كجا
- گري شه‌مۆله له‌گه‌ل شه‌وقى ئافتاب له‌كوين! (حافز ده‌لى: نه‌وانه يه‌ك ناگرنه‌وه و زور ليك دوورن، به‌لام "له‌كوين"ى كوردى واته: "بو گوم بوون؟")
- ۷-۳: نصيحت گوش كن جانا كه از جان دوست تر دارند/ جوانان سعادتمند پند پير دانا را.
- نه‌سيحه‌ت بگره گوى گيانا كه لاوانى به‌خت هاوه‌ل/ وه‌كوو گيانى ده‌پاريژن قسه‌ى پيرى كه زانا بى. (حافز پيرى زانا و نه‌زانى نيبه و نالى پيرى كه زانا بي‌ت! ههر به گشتى له ئه‌ده‌بيات و مه‌عنه‌وييه‌تدا به كه‌سيك ده‌لين پير كه زانا بي‌ت. پيرى زانا دروسته و پيريك كه زانا بى - واته شه‌رتى بو داندرايى- هه‌له‌يه)
- ۵-۱/۲: كشتى شكستگانيم اى باد شرطه برخيز.
- كه‌شتى شكاوى عه‌شق، سا ده‌ى سه‌با مورادى. (باى شورته واته باى هاوړى، بايه‌ك كه هاومه‌سپرى كه‌شتى بي‌ت و به‌ره‌وپيشى به‌رى. به‌لام باى سه‌با به باى رۆژه‌لات ده‌گوتري واته بارۆژ)
- ۶-۱/۷: به خدا كه جرعه‌اى ده تو به حافظ سحرخيز/ كه دعاى صبحگاهى اثرى كند شما را.
- به خودا قومى به حافز سه‌حه‌رى له دم كه‌ره‌م كه‌ى/ له دوعاى دم به‌يانم سه‌مه‌رى ده‌به‌ى به بى‌رم. (تۆزيك ورد بوونه‌وه‌ى گه‌ره‌كه جا ده‌رده‌كه‌وى كه حافز دولبه‌ر سوپند دهدات و كاك عومبهر سوپند بو دولبه‌ر ده‌خوات!)
- ۱۴-۱/۷: گفتم اى شام غريبان طره‌ى شبرنگ تو.
- پيم وت ئه‌ى شيوى غه‌ريبان شه‌وپره‌شى كاكو‌له‌كه‌ت! (شامى غه‌ريبان برىتييه له ئيواريى عاشوورا، واته كات نيشان دهدا، ههر وه‌ك رهنكى زولفيشى پى شوبه‌ينراوه. كاك عومبهر شامى به چيشتى شه‌و داناوه!)
- ۱۵-۱/۴: راه دل عشاق زد آن چشم خماری...
- نه‌و چاوه خومارپته دلى عاشقى ليدا! ("راه دل زدن" له فارسيدا واته "سه‌ره‌رى لى‌گرتن". به‌لام "دل ليدان" له كورديدا واته "دل ليدان!!")
- ۱۵-۲/۷: تا غول بيايان نفرديد به سرايت.
- داويكى بياوانه له دمى حۆلى نه‌يارا (حۆل به واتاى گيژ و نه‌فامه و ماناى غوول نادا)
- ۱۶-۲/۴: زمانه طرح محبت نه اين زمان انداخت.
- زهمانه نه‌خشى ئه‌مانى له پيش نه‌وانى خست. (خستن واتاى به‌ردانه‌وه دهدا به‌لام "طرح انداختن" به ماناى هينانه گۆرپيه)
- ۱۶-۳: به يك كرشمه كه نرگس به خودفروشى كرد/ فريب چشم تو صد فتنه در جهان انداخت.

- به نازی دیدە که بۆ خۆنوواندنی فەرموو/ هەزار و یەک شەری هینا لە نیو جەهانی خست. (بە پیچەوانە زۆر شوینی دیکە لەم بەیتەدا نیڕگەز بە مانای چاو نەهاتوو و تەنیا باس لە رەقەبەراییەتی چاو و نیڕگەز دەکری. حافز دەلی: لە داخی نیڕگەز کە کەشم و نەشمی بوو چاوی تۆ کارێکی کرد کە وڵاتی شیواند. کاک عومبەر نیڕگەزەکە ی هەر وەلا ناوە!)
- ۱۷-۱/۷: ماجرا کم کن و بازا که مرا مردم چشم...
- مەگرە دی پەلپ و بیانوو، وەرە وا خەلکی دیبەم... ("مردم چشم" یا "مردمک" واتە "بیبیلە ی چاو". کاک عومبەر لە زۆر شوینی تریشدا هەر بە "خەلکی چاو" ی نووسیوە، تەنانهت لە ۱/۶-۵۶ دا بە جیی "منظر چشم" یش هەر خەلکی چاوی داناوە! هەر ئەو "منظر چشم" ه لە ۱/۱-۳۴ دا بۆتە مەردمی چاوم! هەر وەها بپروانە: ۱/۱-۹۱، ۳-۹۵ و...)
- ۱۹-۱/۳: هر که آمد به جهان نقش خرابی دارد.
- هەر کەسێ هاتە جەهان رۆلی خراپێکی نووان! (حافز دەلی: ئەوەی هاتە دنیا لیی دەچییتە دەر و نامینیتەوێ. "نقش خرابی دارد" واتە وینەیهکی ناجیگیری هەیە. کاک عومبەر نەقشی بە رۆل و خرابی بە خراپە داناوە!)
- ۲۰-۲/۳: این چه عیب است بدین بی‌خردی وین چه خطاست.
- بیخەبەر بوون لە سەری خاو، مەگرە جورم و خەتان؟ (خەلیلی خەتیبی رەهبەر لە مانا کردنەوێ هەر ئەم بەیتەدا "سر خام" ی هیناوە، واتە کالقام. دیارە مەنزوروی کاک عومبەریش لە سەری خاو هەمان شتە!!)
- ۲۵-۱/۷: شکوه آصفی و اسب باد و منطق طیر.
- وەزیری ئاسەف و ئەسپی سەبا و زمانی مەلات. (وادیارە "مەلات" واتە مەلەکان!)
- ۲۶-۳: سرا فرا گوش من آورد و به آواز حزین /گفت ای عاشق دیرینه من خوابت هست؟
- سەری هینایە بناگوێم و بە دەنگێکی بە سۆز/ وتی ئەی عاشقی میژینە شەوی خەو بەسە بەس! (حافز دەلی بە نەرمی پێی کۆتم خەوت لی دەکەوێ؟ نەک خەو بەسە بەس! ئەگرە بپاری بواپە بە توورەپێوە مانێی خەوتنی بێت دەبوو هەر لەسەر سەری راوەستابا و بینەراندبا نەک لە بنانگوویی و بە دەنگێکی بەسۆز وای کوتبا. "شەوی خەو" یش نەمزانی مەبەست چییە؟!)
- ۲۹-۲: گر خمر بهشت است بریزید که بی دوست/ هر شربت عذیم که دهی عین عذاب است.
- سەد جامی بەهەشتم بەدەنی تالە بە بێتۆ/ ساقیشم ئەگرە عازووە هەر عەینی عەزاوێ. (کاک عومبەر "عەزب" ی بە "عەزەب" خویندۆتەوێ. عەزب واتە روون و ساف و بێغەش کە سیفەتی شەرابە. کردوویەتی بە عازو کە سیفەتی ساقییه و لە بەیتەکە ی حافزدا نە ساقییه کە هەیه نە تەمەنەکە ی!)
- ۳۵-۱/۲: میان او که خدا آفریده است از هیچ.
- لەسەر دەمی کە خودا گوم لە چاوی دامەزران. (میان واتە کەمەر، بۆتە دەم!)
- ۳۶-۶: همچو گرد این تن خاکی نتواند برخاست/ از سر کوی تو زان رو که عظیم افتادست.

- ھەر ئەۋەن قورسە مەقامم كە لەگەل ئۆۋە دەبم/ رۆحى خاۋەن پەر و بائلم لە فرېن بېخەبەرە.
- (حافىز دەلى وەھا تىك شكوم ناتوانم ھەستەمەۋە. (عظيم افتادن: بە سختى افتادن). كاك عومبەر دەلى مەقامم ھىند قورس بوۋە! ھەر بە نىۋەنىگاپەك ئاشكرا دەبىت كە حافىز مەبەستى خۆ چكۆلە كىرنە لە بەرامبەر مەعشووۋدا، ئەۋە نىيە خۆى بە تەپوتۇز و خۆل دادەنى).
- ۵۴-۱: زگرىە مردم چشمم نشسته به خون است/ ببين كه در طلبت حال مردمان چون است.
- مژۆلى مەردمى چاوم گولۆپى گولگۈنە/ گلارى مەردمى دىكەش لە گوپنى كاروونە! (حافىز بە مەعشووۋ دەلى چاۋ لە من كە و بزانە كە ئەۋ خەلگەنەى تالبى تۆن حالپان چەن شەرە، واتە حالم چەن شەرە. ئىتر باسى خۆى و خەلك نىيە، ھەر ئامازە بە خۆى دەكا. تەننەت بىئەدەبى ناكە و خۆى ناھىيەتە رېزەى عاشقانى و خۆشى ھەر بە خەلك دادەنى ومەردمى دىكەى تىدا نىيە).
- ۶۰-۱/۶: گر باد فتنه هر دو جهان را به هم زند.
- تۆفانى توندى فیتنە دوو عالمە بنىتە يەك. ("نانە يەك" واتە وىك خستىن و ھىنانە پال يەك. "بە ھم زند"ى حافىز واتە پىك دادان و وپران كىرن، نەك پىكەۋە لكاندن!)
- ۶۴-۲/۱: زبان خموش و ليكن دهان پر از عربى است.
- زمان بپراۋە ۋەلى دەم بەھارى شىعەرى دەرىن! (دەرى زمانى فارسىيە نەك عەرەبى!)
- ۷۵: خواب نرگس فتان تو بى چيزى نيست.. الخ
- خەۋى ئەۋ نىرگىزە قەترانە بى شت نىيە خۆ... تاد (رەدىفى ئەم غەزەلە "بى چىزى نىست"ە كە بە واتاى "لە خۆرا نىيە"يە. كاك عومبەر كىرەۋىيەتە "بى شت نىيە"!)
- ۸۲-۱/۴: دور از رخ تو دم به دم از گوشه‌ى چشمم/ (سيلاب سرشك آمد و طوفان بلا رفت)
- پەرژىن لە روخى ئۆۋە لە رۆخى چەمى سىروان/ (لىلاۋى سرشكەم ۋەكوو تۆفانى فەنا چوو). (حافىز دەلى: دوور بى لە تۆيان لە دوورى تۆ فرمىسكەم بە لىشاۋ ھات... فرمىسك رشتىن و گىران لە لاى عاشق و لە بەزمى دلدارىدا نەك ھەر عەيب و عار نىيە بەلگۈۋ نىشانەى خولۋوسىشە. بەلام "پەرژىن بى" بۆ شتى پىس و عەيب و عار دەگوتى).
- ۸۶-۱/۷: زين قصه هفت گنبد افلاك پر صداست.
- ئەم عەشقە چەرخى ھەۋ گومەزى پەر لە نالە كىرد. (لە كوردىدا ھەۋ گومەزىمان نىيە ۋە دەلىن ھەۋ تەبەقەى ئاسمان).

قەتلى دوۋەم:

كاك عومەر چەلى ۋايە ھىندە لە وشە و ماناى بەيت يان مىسرەكە دوور كەۋتۆتەۋە كە ئەۋ شتەى ئەۋ نووسىۋىيەتى ھىچ لە ۋەرگىپران ناچى و بۆتە تەئلىف. جا لەبەر چ ھۆيەك بوۋە نازانم، ئاخۆ قەۋەى بە ۋەرگىپرانى بەيت يا مىسرەكەى حافىز نەشكاۋە يان ھەر ھى حافىزى پى باش نەبوۋە و بە خەيال بۆى پىنە كىرەۋە؟ بۆ نمۇنە:

- ۵-۲/۱۲: ساقى بده بشارت زندان پارسا را.

- مه‌یگپر بیژه سوئی ئۆفی درۆ وهشاری!
- ۱۳-۲/۴: راح چون لعل آتشین دریاب.
- ماتلی له‌علی سووره شیخ و شه‌باب!
- ۱۴-۲/۲: خانه پروردی چه تاب آرد غم چن‌دین غریب.
- من گوئی تاقانه ئیوه‌ش پۆلی شه‌یدا عه‌نده‌لیب!
- ۲۹-۲/۵: (معشوق عیان می‌گذرد بر تو و لیکن) / اغیار همی بیند از آن بسته نقاب است.
- (دل‌بهر به عیان دیت و له تو چیره ده‌پۆشی) / چون زی‌ری ئه‌وینی دلی تۆی قه‌لبه به لاوه.
- (میسره‌عی دووه‌م پێوه‌ندییه‌کی به میسره‌عه‌که‌ی حافزه‌وه نییه. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به زۆره‌ملیش
- بلێین یه‌کیک له ماناکانی میسره‌عه‌که‌ی حافز ئه‌وه‌یه هیشتان هه‌ق نیه وا بنووسریت چونکه
- ئه‌وه نابێته وهرگێران، ده‌بیته ته‌فسیران!)
- ۳۱-۲/۹: زاغ کلک من به نام ایزد چه عالی مشرب است.
- چاوی دژ دهربی خه‌تی تاریکی وه‌ک زو‌لفی شه‌وه!
- ۴۲-۶: از برای شرف به نوک مژه / خاک راه تو رفتنم هوس است.
- له هه‌واتا به له‌علی فرمیسک / گوئی نه‌خشین رواندنم به د‌لن!
- ۵۵-۵: عجب علمی است علم هیات عشق.
- چ سحر‌اوین یاره‌ب چه‌رخ‌ی چاوی!
- ۶۹-۳/۳: (روی تو مگر آینه‌ی لطف الهی است) / حقا که چنین است و در این روی و ریا نیست.
- (جامیکه خودایی به یه‌قین روومه‌تی روونت) / ئه‌لحه‌ق وه‌کوو جامی غه‌زه‌لم خ‌لتی تیا نین!
- ۸۰-۲/۱: که گناه دگران بر تو نخواهند نوشت.
- تو به‌هه‌شتی به، جه‌حانم به‌شی گه‌ند و ده‌غه‌له!
- ۸۹-۲/۵: ما با تو نداریم سخن خیر و سلامت.
- وه‌ک یه‌ک نییه فرمیسکی غه‌م و ئه‌شکی هه‌لامه‌ت! (ئه‌لبه‌ته نیشانه‌ی به‌رچاوی هه‌لامه‌تیش
- چ‌لمه‌شو‌په‌یه نه‌ک ئه‌شک!)
- ۹۴-۹: این راه را نهایت صورت کجا توان بست / کش صد هزار منزل بیش است در بدایت.
- ب‌ی‌تاقه‌تی له پ‌یشا عاشق خه‌ته‌ر له پ‌یشه / به‌سراوه ریگه عه‌قلی له‌م ریگه‌دا نیه‌یه‌ت!

قه‌لتی سی‌هه‌م:

له زۆر شوێناندا به‌یته‌کانی حافز چه‌ندلا و چه‌ندمانان و ورده‌کارییان تیدا کراوه. ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ک له‌م چه‌شنه به‌یتانه له لای زانایانی ئه‌ده‌بی و حافزناسان بوونه‌ته ج‌یی مشتوم‌ر و چه‌لی وایه وتار و د‌ژوتاریان له‌سه‌ر نووسراوه. واته هه‌میه‌تی ئه‌و به‌یتانه زۆر له‌وه زیاتره که هه‌ر وا سه‌رسه‌ره‌کی وهرگێ‌رد‌رین و ناو‌پۆش کرین. ده‌بی وهرگێ‌ری کارامه هه‌که‌من وریای ئه‌م به‌یتانه ب‌یت چونکه لایه‌نیکی س‌ی‌ح‌راوی بوونی زمان و ش‌ی‌ع‌ری حافز به‌و به‌یتانه‌وه به‌نده. بۆ نمونه:

- ۱۴-۶: بس غریب افتاده است آن مور خط گرد رخت/ گرچه نبود در نگارستان خط مشکین غریب.
- و هك سه فی میروو قه تاره ی خه تت و خالت سهیره سهیر/ خه تتی میشکین بؤ به هاری روت
 نه گهرچی زیبه زیب! (حافز له م بهیته دا ئامازه به نیگار کیشانه وه له سهردمی خویدا دهکات و
 دهلی بوونی خه تی رهش له نیگارستاندا سهیر نییه و ئاساییه، له رووی ئه م بهیته وه دهلین دهبی
 له و سهروبهنده دا نیگار کیشی به قه له می رهش باوتر بوویت له نیگاری رنگی. دیاره نه وه هیچ
 حوکه میک نییه به ئام نه گهر نه وه شی لی دهرچیت و به هیند نه گیریت هیشتان وهرگیرانی
 میسردهی دووه م حاله تی تهفسیری ههیه).
- ۲۲-۷: چنن که صومعه آلوده شد ز خون دلم/ گرم به باده بشوید حق به دست شماس.
- وه ها شه لاله له خوینی دلم، مزه وتی گهره ک/ بشون نه گهر به شهرا بیه، گه لی رهوان و رهوان. (حافز
 دهلی په رستگه به خوینی دلم رهنگاوه چونکه دلم له بهر ریا و درؤ و دهله سه خوینی لی دهچوړی،
 بؤ شوشتنه وهی خوینیش دیاره دهبی ئاو له کار کرئ به ئام نه گهر من به شهرا بیش وسل دهن
 حهفتان به دسه. واته له لایه که وه دهلی ئیوه له سه ر حه قن و له لایه که وه دهلی من حه قم -
 انا الحق - و به دهس ئیوه وه م! حه یف نییه ئه م ته ره بهیته بشه مزیت؟)
- ۲۹-۹: حافظ چه شد ار عاشق و رند است و نظرباز/ بس طور عجب لازم ایام شباب است.
- حافز! چیه به م عاشقی و به زمه که که وتووی/ ئه م گه نجه له بؤ گه نجه، نه پیریکی چه ماوه. (زور
 چه لان بهیته ک گریبوو وچه که دهکاته وه، ئه م بهیته له وانه یه. له فارسییه کهیدا حافز پا کانه بؤ
 عیشق بازی خو ی دهکا چونکه گه نجه. له کوردییه کهیدا سه رکونه ی خو ی دهکات چونکه پیره! و نه و
 ئاکارانه له پیر ناوه شیته وه. بیگومان نه و بهیته نیشانه یه که بؤ کوتننی ئه م غه زله له دهورانی
 هیشتا گه نچینتیدا. به ئام کاک عومبه ر بر دوویه ته دواین ساته کانی ژیا نی حافز.)
- ۶۲-۲/۱: (مرحبا ای پیک مشتاقان بده پیغام دوست)/ تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست.
- ئافه رین په یکی به شاره ت بؤم بلئ په یغامی دؤس/ تا بکه م گیانم به لاگه ردانی هؤش و فامی دؤس.
 (له میسردهی دووه مه دا "ناوی دؤس" کراوته "هؤش و فامی دؤس". روا له ته ن شتیکی ئه وتؤ
 نه قه و ماوه به لام با لی ورد بینه وه: له دلداریی به راستیدا، واته له دنیا ی تایبه تی عاشق و
 مه عشوقدا هؤش و فام نه ک هه ر هینده گرینگ نین که به لاگه ردانیا ن بی به لگوو ته نانه ت دژی
 نه و فه زایه شن. بیرمه ندیک دهلی: یه که مین تیشکاویزییه کانی نهوین دوا هه مین زه رده ی عه قله!
 واته که نهوین هه لئه ات عه قل ئاوا دهبی. یه کیک له خه سه له ته کانی دلدار ی نه ویه که رهنگه عاله م
 هیچ شتیکی وه ها به رچاو له دل به ردا شک نه به ن به لام له چاوی دلدار وه نه و له هه موو عاله م
 سه رتره. هه لئه ت با سی سه رتر بوونی هؤش و فام نییه، چونکه عاشق دنیا ی لی بوردن ی بؤ
 مه عشوق هینده پان و به رینه که هیچ کرده یه کی ناحه زیشی ناحه ز نابینیت، بؤیه ش عاشقی و
 شی تی سنو وریکی زور ته سکیان هه یه، که وایه دل به ر به خاوه نی هؤش و فام له قه له م نادری به لگوو
 دلداره که رؤحی لی بور دووی فره وانتر بووه. له سه ر ئه م بابته ده کرئ زور بنووسری به لام بؤ
 ئیره نابی.)
- عشقت رسد به فریاد ار خود به سان حافظ/ قرآن زبر بخوانی در چارده روایت.

- عاشق دهگه‌ی به دلبهر بیټ و به چه‌شنى حافظ/ قورئان له‌بهر بخوینى ههر چارده ره‌وايه‌ت. (حافظ ده‌لئى ته‌نانه‌ت نه‌گهر بگه‌يته مه‌رتبه‌يه‌ك كه به چارده ريوایه‌تیش قورئانى پیرۆز له‌بهر بخوینيته‌وه هېشتاش ههر عیشقه كه وه‌فريات ده‌كه‌وى. شاملو په‌رده‌ی له‌سهر رازى ئەم به‌يته لاداو و ده‌لئى له هيج شوینىكى قورئاندا وشه‌ی عیشق نه‌هاتوو!! بیټوو كه‌سیك ئاگادارى ئەم لیكوئینه‌وانه نه‌بیټ له بارى ئەده‌بىی ئەم چه‌شنه به‌یتانه زۆر كه‌م ده‌كاتوه.)

قه‌لئى جواره‌م:

به پېچه‌وانه‌ی ئەو خالە‌ی سه‌روو له هه‌ندىك شویندا مانای به‌يته‌كه زۆر روون و ئاشكرايه به‌لام كاك عومبه‌ر ته‌واو لیلى كردوو و خستوو‌يه‌ته سه‌ر بارىكى نابار. بۆ نموونه:

- ۱۱-۲/۳: ثبت است بر جریده‌ی عالم دوام ما.
- تۆماره ناوی ئیمه له سینگی مه‌رامى مه!
- ۱۶-۲/۵: چو از دهان توام غنچه در گمان انداخت.
- كه غونچه سه‌د له ده‌مى تۆم به دل گومانى خست!
- ۲۶-۲/۲: نیم شب دوش به بالین من آمد بنشست.
- نیوه‌شه‌و هاته سه‌رینم مه‌س و زانا به مه‌به‌س! ("بنشست" بۆ بۆته مه‌س و زانا به مه‌به‌س؟)
- ۴۲-۲/۷: شعر رندانه گفتنم هوس است.
- هه‌لبه‌سى دل ته‌زاندنم به دلن! (بۆ ئاگادارى خوینهره‌وه بلیم كه هه‌لبه‌ستى ریندانه دل ده‌گه‌شینیته‌وه، نایته‌زیتی!)
- ۴۸-۲/۷: ترسم این نکته به تحقیق ندانی دانست.
- ئایه‌تى وایه فه‌قه‌ت گیانی مه‌عانی زانی!
- ۷۲-۲/۵: هر دیده جای جلوه‌ی آن ماهپاره نیست.
- ههر چاو، چاوی دیتنى ئەو ماهواره نین! (ئەوه له‌سهر چ بنه‌مايه‌كى ده‌ستوورى زمانى كوردییه؟)
- ۹۵-۵: و گر رسم فنا خواهی كه از عالم براندازی/ برفشان تا فرو ریزد هزاران جان ز هر مویت.
- قه‌لاجۆ‌ی عاله‌میشته‌ گهر له‌سه‌ردا بئى منیش ئەلبه‌ت/ وه‌كوو جارن خه‌فه‌تبارى په‌ریشان كردنى مووتە!. (دیاره كاك عومبه‌ر چاكى بۆ نه‌چوو و ههر ئەو چاك نه‌چوونه‌ش وای كردوو به لیلى بیهۆنیته‌وه. حافظ ده‌لئى: ئەگهر گهره‌كته ره‌سمى فه‌وتان له‌سهر زه‌وى هه‌لگری زولفت په‌ریشان كه با گیانی زیندووی عاشقانى لى داکه‌وێته خوار. واته ده‌لئى عاشقان كوژراوى زولفى تۆن یان ئەوه‌ی كه دلى زیندووی عاشقان ژيان به زه‌وى ده‌به‌خشیته‌وه. كاك عومبه‌ر به "برانداختن عالم" ی تیگه‌یوه بۆیه ده‌لئى: قه‌لاجۆ‌ی عاله‌میشته‌ گهر له‌سه‌ردا بئى!... واته راست به پېچه‌وانه‌ی حافظ)

قه‌لئى پېنجهم:

جاری وایه ههر به لیلى كردنى به‌يته‌كه‌وه نه‌ویستاوه و زمانى ساكار و نه‌رمونیانی حافظى ره‌مزاوى كردوو و گریپووچكه‌ی داوه و ته‌شبهه و مه‌شبهه بۆ دروست كردوو. له‌و کاره‌دا ته‌نانه‌ت نه‌گهر به هه‌لکه‌وت

سهرکه وتووش بووبیت زاتی کرده و که باش نییه. چونکه برپاره شیعری حافظ وهر بگپدری نهک بنه خشیندري. بو نمونه:

- ۱۰-۱/۴: عقل اگر داند که در بند زلفش چون خوش است.
- عهقل نه گهر دهیوو خه بهر چهن خوشه بو دل داوی شهو! (داوی زولف بوته داوی شهو!)
- ۱۴-۴: ای که در زنجیر زلفت جای چندین آشناست / خوش فتاد آن خال مشکین بر رخ رنگین غریب.
- وهی که خالی رمش له روومی روو چهنی خوش خه وتوو / نهی له زهنجیره ی خه بهشتان ناشنا دیلن عه جیب. (زولف بوته خه بهش و روخساری رهنگین بوته رووم!)
- ۲۲-۵: مرا به کار جهان هرگز التفات نبود / رخ تو در نظر من چنین خوشش آراست.
- هه تاوی کو لمه که تی گهر جههان له سهر نه ده که وت / گهرم نه ده بوو نه زمهری دل به ریبه نانی جههان.
- ۲۴-۴: کمر کوه کم است از کمر مور اینجا / ناامید از در رحمت مشو ای باده پرست.
- که مهری کیو نییه تی تافه تی باری که مهرم / عاشقی مهستم و دل هیز و وزه ی لوتفتی پین!
- ۲۸-۲/۵: چو لاف عشق زدی سر بباز چابک و چست.
- که مافی تو نییه، عاشق به لافی یار دهرون!
- ۷۱-۱/۳: تا چه بازی رخ نماید بیدقی خواهیم راند.
- شا روخی سووتا به ناخی ناخی سهر بازی گهرووم!

قهلتی شه شه م:

جاری واشه پوختایی بهیته که ی حافظی بو رانه گوینار و ته سهر زمانی کوردی و تهفسیره که ی نووسیوه، که بهم کاره بهیتی خه ستوخوئی حافظی تراو کردو ته وه. زور جهلان شیعری کلاسیک بهو ویچواندن و خوازه و وینه و رازاندنه وهیه وه جوانه و هیچی تری تیدا نییه. (دیاره پیویسته نه خشی شاعیر بن نهک وهر گپ) که نهوانه نه مان نزیك ده بیته وه له قسه ی ئاسایی. بو نمونه:

- ۹-۱/۴: ای که بر مه کشی از عنبر سارا چوگان.
- تو که کیشاته له سهر روو خه تی سومبول.. (حافظ روخساری یاری به مانگ چواندوو و نه گریجه ی لوولیشی به چه وگانیک که له عه نهر ساز کراوه. کاک عومبهر مانگه که ی دهر کردوو و روخساره که ی داناو ته وه و چه وگانی عه نهرینیشی کردو ته خه تی سومبول!)
- ۷۹-۲/۷: که آگه است که تقدیر بر سرش چه نوشت.
- که نه هلی جهننه ته ههر چهن گوناحی زوره هه ژار!
- ۸۱-۲/۱: ناز کم کن که در این باغ بسی چون تو شکفت.
- ناز مه فروشه، به نه م باخه ده لنین باخی ژووان!
- ۸۱-۳: گر طمع داری از آن جام مرصع می لعل / ای بسا دُر که به نوک مژدهات باید سفت.
- تا له مل کیژی مژولت نه که ی نه سرینی شه وه ق / دهس له مل کیژی رده و ماچی بزده له علی کووان؟! (دیاره حافظ هیچ مه بهستی نه سرینی شه وق نییه و ئامازه به دهردی فیراق و گریانی زور

دهكا. وشه‌ی شه‌وفیش له‌بهر ئه‌وه‌ی رێك بێ كراوته شه‌وه‌ق! ده‌س له مل كیژی مژۆل كردنیش
 بۆ رازاندنه‌وه‌ی به‌یته‌كه‌ی حافزی به‌ستزمان دانراوه! به‌گشتیش وه‌ك ئه‌وه‌ی ههر كاك عومبهر
 ئه‌و مه‌ته‌له‌ی هه‌لدابێ مانای به‌یته‌كه‌ی كردۆته شیعیر و له شیعیری خستوه‌وه)

قه‌ڵتی چه‌وته‌م:

جاری وایه به ته‌فسیریشه‌وه نه‌وێستاه و بۆخۆی شتی لی زیاد کردووه و به عیباره‌تێك ویستووویه‌تی نیشان بدا
 كه ئاوا خۆمالێ ده‌كه‌م و رامیان ده‌كه‌م! شتی سه‌یری هێناوته ناو شیعیری حافزه‌وه. له‌بیرمان بێت كه جاری
 وایه كێشه و هه‌رای نیوان زانایانی بواری ئه‌ده‌بی له‌سه‌ر ناسینه‌وه‌ی تاقه‌ غه‌زه‌لێك و چه‌ول دان بۆ دۆزینه‌وه‌ی
 خاوه‌نه‌كه‌ی دێته سه‌ر سه‌بکی شیعیره‌كه و سه‌ر ئه‌و وشه و عیباره‌تانه‌ی كه‌لكی لی وه‌رگرتوون. بۆ نمونه ئه‌گه‌ر
 له به‌یتێكدا سێ وشه‌ی عه‌ره‌بی هاتبێ هه‌رچه‌ند ته‌واو چه‌ماسیش بێت زۆر مه‌حاله‌ بلین هی فیرده‌وسییه،
 چونكه ئه‌و له باقی دیوانه‌كه‌یدا نمونه‌ی دیکه‌ی وای نییه. به‌لام بۆی هه‌یه بلین هی سه‌عیدییه هه‌رچه‌ند
 شاعیریکی چه‌ماسیش نه‌بێ چونكه زمانه‌كه‌ی ته‌واو پالێ وه‌ زمانی عه‌ربییه‌وه داوه. به‌ کورتی چه‌ق نییه له
 وه‌رگیراندا به مه‌یلی خۆت شتی ئاوا زه‌ق زیاد كه‌ی، له کاتی‌كدا هیج لزوومی‌كیش نه‌بێت. (له‌سه‌ریان نانووسم
 چونكه قسه‌ی ناوی!):

- ۳-۲: اگر آن ترک شیرازی به دست آرد دل ما را/ به خال ندوش بخشم سمرقند و بخارا را/ بده ساقی
 می باقی که در جنت نخواهی یافت/ کنار آب رکناباد و گلگشت مصلی را.
- که بێت و شو‌خی کورسانی له‌گه‌ڵ ئه‌و دله‌ما رابی/ سنه و سابلاخ و سه‌ققز قیমে‌تی خالی ره‌شی
 نابێ/ ده ساقی جامی باقی بینه فیرده‌وسی به‌رین ره‌نگه/ قه‌راخی چه‌وزی بۆکان و سه‌کو‌ی
 مرگه‌وت و میرزا بێ. (!!)
- ۵-۱۲: خوبان پارسی گو بخشدگان عمرند.
- عومری له نو‌ ده‌به‌خشن شو‌خانی کورده‌واری! (شو‌خانی کورده‌واری!)
- ۲۵-۱: شکفته شد گل حمرا و گشت بلبل مست/ صلا‌ی سرخوشی ای صوفیان باده‌پرست.
- که‌نینی سووره‌گو‌له و هه‌ی به‌نازی بولبولی مه‌ست/ شرین به‌هاره ده‌بیس‌م له شیخی باده‌په‌ره‌ست!
 (هه‌ی به‌ناز- شرین به‌هاره!)
- ۳۱-۲/۴: تاج خورشید بلندش خاک نعل مرکب است.
- تاجی شیرینی هه‌تاوم خاکی به‌رپیی خوسره‌وه! (به زۆری شیرینی تی‌ترینجاندووه و و‌لا‌غه‌که‌ی دهر
 کردووه و خه‌سه‌روی به جی‌ داناوه!)
- ۳۹-۲/۱۰: (حافظ چه طرفه شاخ نباتی است کلک تو)/ کش میوه دلپذیرتر از شهد و شکر است.
- (حافز له کامه باخه قه‌له‌م خه‌تتی وا به‌ری)/ شیرین وه‌کو‌و نه‌بات و خه‌لاتی جه‌ماوهره. (خه‌لاتی
 جه‌ماوهره!)
- ۴۱-۱/۷: عراق و فارس گرفتی به شعر خوش حافظ.
- هه‌رات و فارسی گرتووه شیعیری تو حافز! (هه‌رات!)
- ۵۲-۳: یار من باش که زیب فلک و زینت دهر/ از مه روی تو و اشک چو پروین من است.

- دلبه‌ری من به که تو فەرپری سورەییای له ژوور/ زینەتی کۆلمی زەوی لۆستری پەروینی منە!
(لۆستری!)
- ۵۴-۱: زگریه مردم چشمم نشسته به خون است/ ببین که در طلبت حال مردمان چون است.
- مژۆلی مەردمی چاوم گۆلۆپی گۆگۆنە/ گلاری مەردمی دیکەش له گۆینی کاروونە! (گۆلۆپ – کاروون!)
- ۵۵-۳: زچشم شوخ تو جان کی توان برد/ که دایم با کمان اندر کمین است.
- به تیری تیژی ئەبرۆی چون کەوانی/ کەمینی گرتوون لەو گۆمەشینە! (گۆمەشین!)
- ۶۵-۲/۳: غمخوار خویش باش غم روزگار چيست.
- غەمخۆری گیانی خۆ بە! فرانک و دۆلار چین! (بە لای منی حافزدۆستەووە ئەووە گەمە بە شیعری حافز کردنه ئەک وەرگێرانی. تەنزاوی کردنی شیعری حافزە ئەک نەخشانندی. غەمی رۆژگار لە لای حافز غەمیکی داگر و ھەمەلایەنە. غەمیکی بێ‌قالب و پێناس ھەنەگرە. فرانک و دۆلار چین؟! تەنانەت ئەگەر کاک عومبەر کەشفیشی کردووە کە حافز غەمی پوول و پارەیی خواردووە پێویست بوو ناوی پوول و پارەیی ئەوان دەمانی حاکمانی شیرازی ھێنابا ئەک ھی لەندەن و واشنتۆنی نیستا!)
- ۷۳-۱/۹: شیر در بادیهی عشق تو روباه شود.
- لەو بیاوانە ئەوین راویە، کەرویشکە پلینگ! (وەک کورد شیر و ریوی نەبی وایە!! کراونەتە کەرویشک و پلینگ!)
- ۸۲-۱/۴: دور از رخ تو دم به دم از گوشه‌ی چشمم...
- پەرژین لە روخی ئیووە لە رۆخی چەمی سیروان! (سیروان!)

قەلتی ھەشتەم:

بەشیک لە بەیتەکانی حافز وەک مەسەلیان لێ ھاتوووە و بەسەر زارانەووەن و ئەدیبان بۆ گەیانندی پەر بە پێستی مەبەستیان پەنای بۆ دەبەن و کەلکی لێ وەردەگرن. ھێزی وەرگێرانی کاک عومەر لە رووی ئەو بەیتانەووە کە بەر گۆیی زۆربەیی ئەدیبان کەوتوون زوو وەردەکەوی. ئاخۆ توانیویەتی زەرافەتەکانی زمان و پوختایی مانا و لێک و لووسی بەیت و میسرەکان راگۆیژی و تام و بۆیان لە تام و بۆی ناو مائەکەیی حافز بکات؟ بۆ نموونە:

- ۵-۶: آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است/ با دوستان مروت، با دشمنان مدارا.
- رزگاری ھەر دوو عالەم دوو خالە مەشقی ژینی/ بۆ یار خۆشەویستی، رێ چوون لەگەڵ نەپاری.
- ۳۷-۲: غلام همت آنم که زیر چرخ کبود/ زهرچه رنگ تعلق پذیرد آزاد است.
- غولامی سەروی رەوانم کە سەوز و سەربەرزە/ کەنیزی رەنگ نەبوو وا ھەمیشە ئازادە.
- ۴۸-۲: قدر مجموعه گل مرغ سحر داند و بس/ که نه هر کو ورقی خواند معانی دانست.
- قیمەتی دەفتەری گۆل بۆلبول ئەزانیت چەنی/ کەیی ھەموو کۆلکە مەلایی لە بەیانی زانی.
- ۶۶-۷: قلندران حقیقت به نیم جو نخرند/ قبای اطلس آن کس که از هنر عاریست
- قەلەندەرانێ دلاوا لەتیکێ جو نادەن/ بە تەخت و ئەفسەری شایێ کە حۆلی سەردارین.

قەلئى نۆيەم:

ودرگيرې هەر ديوانيك هەر له هه وەل هه نكاووه پيويسته ريچكه خوي هه ليريت و ملي نهو ريه بگرئ،
 نهك نهو هې كه تاويك له م باره بئ و ساتيك لهو باره. ودرگير هه به بر وای به ودرگيراني وشه به وشه به و هې
 واهه ودرگيراني نازادی له لا په سندرته. رنكه هەر كاميشيان به لگه و قسه خويان له سەر بر وای خويان
 هه بيت. به لام نهك هەر جوان نيه به لكوو ده بيت به لگه به كه له سەر نابهلدي ودرگير نه گهر له ديوانيك يان
 بگره هەر له غه زه ليكي شدا هەر به يتهو له سەر هه وايه كه بيت. نهو سەر له خوينه روهش ده شيوينئ و ريگه
 چوونه ناو بابته كه هې لي دگر يت. كاك عومبه هەر بوخوشي له لاپهري حوتدا فتوا ددا و ده لي: "له
 غه زه لي حافز و كه ساني و دكوو نهو، ودرگيراندي راسته وخو كار يكي نه گونج و ته نانت ناحه زه و رنكه شان و
 شكوي شيعر كه ش بخزينئ. هەر به م بونه وه له م كاره خو م پاراستوه..."، كه خوشي نه پاراستوه و له هەر
 شوينيكا قه وه به به يته كه شكاه و وشه دس كه وتوه و هه واكه بؤ هاوتوه نهو له سەر ياسا
 وشه به وشه كاري كرده وه - كه جاري وايه شتيكي سهيريش در چووه- و له هەر شوينيكا وشه دس
 نه كه وتبي يان در ده قهت نه هاتبي يان هەر مهيلي نه كي شابي كه وتوتوه سەر باري ودرگيراني نازاد. بؤ نمونه ي
 وشه به وشه:

- ۲-۱/۵: چو کحل بینش ما خاک آستان شماست.
- کله‌ی گلاری مه خاکی بهر ناستانه‌کته.
- ۴-۱/۵: ندانم از چه سبب رنگ آشنایی نیست.
- چ هوّیه بیژره که بو رهنگی ئاشنایی نین!
- ۳۰/۳: شیدا از آن شدم که نگارم چو ماه نو/ ابرو نمود و جلوه‌گری کرد و رو بیست.
- شه‌یدام ئەمەیسە بۆیە گوێم عەینی هەیفی نو/ ئەبرۆی نوواند و جیلوه‌گری کرد و به‌ستی رووی.
- ۴۱-۳: در آستین مرقع پیاله پنهان کن/ که همچو چشم صراحی زمانه خونریز است.
- وه‌شاره باده له بن باخه‌لێ له پینه پرت/ که چه‌شنی چاوی سوراخی زه‌مانه خوین خیزه.
- ۴۵-۶: دلم امید فراوان به وصل روی تو داشت/ ولی اجل به ره عمر رهزن امل است.
- به وه‌سل و دیتنی به‌ژنت فرهم ئومید هه‌بوو/ وه‌لێ له ریێ ته‌مه‌نا ریگری ئەمه‌ل ئەجه‌له. (له‌م غه‌زه‌له‌دا ته‌نانه‌ت قافییه‌کانیشی نه‌گو‌رپوه هه‌رچه‌ند مه‌جیوور بووه غه‌زهل و عه‌مه‌ل و ئەجه‌ل و زوحه‌ل و ئەزه‌ل به لامي قه‌له‌و بنووسی!)
- ۴۹-۱۳: حافظ ار آب حیات ازلی می‌خواهی/ منبعش خاک در خلوت درویشان است.
- حافظ ئەر ئاوی ژیاانی ئەزه‌لت ئاره‌زووه/ چه‌شمه‌که‌ی خاکی ده‌ری خه‌له‌وتی ده‌رویشانه.
- ۵۶-۳: تو و طوبی و ما و قامت یار/ فکر هر کس به قدر همت اوست.
- فیکری هه‌ر که‌س به وه‌زنی هیممه‌تی خوێ/ تو له تووبایه، من له قامه‌تی یار.
- ۷۱-۶: فرصت شمر طریقه‌ی رندی که این نشان/ چون راه گنج بر همه کس آشکاره نیست.
- شیوه‌ی ژیاانی رهن‌دی له‌به‌ر بگه‌ر چه‌نگه‌ ئەم/ سامانه سه‌ربه‌مۆره به رهن‌دان غه‌واره نین.
- ۸۸-۸: به مه‌لته‌ی که سپه‌رت دهد ز راه مرو/ تو را که گفت که این زال ترک دستان گفت.

- به مۆلەتتى كە فەلەك دايەتتى لە خشتە مەچۆ/ مەگەر كەسى وتى ئەم زال دەس لە دەستانە.
- ۹۰-۱۰: حافظ سرود مجلس ما ذکر خير دوست/ بشتاب هان كە اسب و قبا مى فرستمت.
- حافظ نەواى كۆرى مە يادى بەخپرى تۆن/ زووتر وەرن كە ئەسپ و كەواتان بەرى دەكەم.

قەتتى دەيەم:

كاك عومبەر بە ئارەزووى خۆى لە دوا بەيتى بەشېك لە غەزەلەكانى حافظدا ناوى حافظى گۆرپووه. دەبى لە بىرمان نەچىت كە ئىمەى خويىنەرەوه و خەلگانى وەك ئىمە بە حافظ دەللىن خاجە و بە سەعدى شىخى ئەجەلل و بە شىركۆ ئىمپەرآتۆرى شيعر و بە پەشيو شاعىرى ياخى، خۆ ئەوان خۇيان بە خۇيان وا نالين! دوا بەيتى غەزەل كە ناوى شاعىرى تىدا دى قسەى شاعىرە و حەقمان نىيە بە ئارەزووى دل بىگۆرپىن و قسەى لە زار نىين. زۆر چەلان ئەوه وەك بەلگەيەكى لى دىت و پىي دەسلەپنىت كە فلانە غەزەل ھى فلانە شاعىرە يان نا. بۆ نمونە ھىم دەلى: "...لايىقى گوڭى تۆ عەزىم شيعرى سادەى ھىمەنە." ئەگەر كابرايەك بىفارسىنىت ئايا دەكرى بلى: "سزاوار گوشەاى تو شعر شاعر مى است!!؟"

- ۴۶-۱/۱۱: حافظ منشىن بى مى و معشوق زمانى.
- وا جەژنى بەھارە و رەمەزان خاجە لەگەل يار! (خاجە!)
- ۵۶-۱/۱۱: فقر ظاهر مبین كە حافظ را
- بە روالەت ھەژارە خاجە دەنا! (خاجە!)
- ھەر وەھا بېروانە غەزەلەكانى ژمارە: ۷۹ و ۸۷ و ...

قەتتى يازدەھەم:

دواھەمین بەيتى وەرگىرپانەكەى كاك عومبەرىش شتىكى ناوازه و زۆر جالبە! بەيتىكى خۆى لە ھەر كام لە غەزەلەكانى حافظ زىاد كردووه و بەم جوړە مۆرى خۆى لىداوه كە نەكا كەس لىي برفىنى! (ھەلبەت غەزەلى واش ھەيە بەيتى لى زىاد كردبى و نىوى خۆى لە بىر چووبى - وەك غەزەلى ژمارە ۳۰ - كە واتە ھەر يەكسەر بەيتىكى بە غەزەلى حافظووه لكاندووه بى ئەوھى مۆرى لىدات! ديارە دواتر دەبى توڭزەردەوان بکەونە ناسینەوھ و لىك کردنەوھى بەیتە پەرەوازهكانى كاك عومبەر!) بۆ تارىفى ئەو بەيتانەش لە لاپەرەى پىنجدا دەلى: "... سەر لى شىواو نىن و رچە و رىبازەكەى خاجەيان لە ھەر روانگە و بابەتیکەوھ لى تىکنەچووھ." ئەوھ بە لای منى شيعردۆست و حافظدۆستوھ نەك ھەر جوان نىيە بەلگوو بىرپىزى کردنىشە بە حافظ كە خۆى لە لا بنوینى. ئەگەر كاك عومبەر توانیویەتى بەيتىك لەسەر ھەمان حال و ھەواى غەزەلەكەى حافظ رىك خات و پىوھى زىاد كات بە ئاشکرا نیشانەى دابەزاندى غەزەلەكەى حافظ كە وا ئەویش توانیویەتى بەيتىكى لى زىاد كات و ھىچ لەنگەش نەكات!

بۆ نمونە ئەم بەيتانە چۆن دەبى لە روویان ھەلبى شانبەشانى غەزەلى حافظ دانیشن:

- ۱۳: لىوى لەعلى دەقى جەمالە عومەر/ چاوى نازى كەمالى وەقر و عىتاب

- ۴۹: ئەو زىيبارى مەريوانە دوعا كىردە غومەر/ فەيلەقووسى نىيەتى قودرەتى دەرويشانە!
- كۆلىلى ئەى رەقىبە قەلەم خويىن و جەوھەرى/ دلگەرمى لوتفى دۆسە شەنى سەرچنارى يار
- ۳۶: ئىمە كۆلىلى غەمىن و لەگەل ئىمە غەمە شاد/ عەھد و پەيمانى من و غەم وەكوو عەدل و غومەردا! (يەككە لە خەسلەتە ھەرە جوانەكانى حافىز وەك شاعىرىك و وەك ئىنسانىك ئەوھىە كە بە ئاشكرا لايەنگىرى لە ھىچ مەزەب و ئايىنىك نەكردووه و ھىچ بىروباوەرپكى ئايىنى زەق نەكردۆتەوھ. رەنگە يەككە لە خالە سنووربەزىنىيەكانى حافىزىش ھەر ئەوھە بىت. ئاخۇ ئەم بەيتە زەقە بۇ ئەوھ دەبى رەگەل ئەم بەيتە قەلەندەرانانەى حافىز خرىت؟: جىگ ھفتاد و دو ملت ھەمە را عذر بنه / چون نديدند حقيقت ره افسانه زدند.)
- ۷۲: كۆلىل كى بە سىنە شل و نەرمە دلرەقە/ شىرىنە ھەر كە چەشنى روتەب وايە، چارە نىن. (ناوئاخنىكى يەكجار زەرىف و ناسكخەيالانەى تىدايە بەلام حەيف ھى كاك غومبەر نىيە! حەزەرتى نالى دەفەرموئ: دەخىلت بىم نەخىلى يا روتابى/ وەھا شىرىن و سىنە نەرم و دلرەق!)
- ۹۱: كۆلىل و تەركى توركى گلارت مەخالە، چون/ كەركووكى ئارەزوومى غەمت كوفەرە بۇ نەخۇم!
- ۹۴: بىجايە "گولشەنى راز" شەرحى بە زارى كۆلىل/ ئەمما بە لوتفى لىوى "تەفسىرى خال"ى شاھىت!
- وتووتە جەزئە بە كۆلىل ئەدەم خەللاتى ماچ/ بەللى وتوومە بەپاسى، وەللى بە قەستى مەزاح!

وتەيەك:

كەمترىن زەرەرى ئەم چەشەنە وەرگىرپانانە بۇ كىتخانىە كوردى و بۇ خويىنەرەوھى كورد چىن؟ يەكەم: ئەوھى كە ھەندى كەسى وەك حافىز بە راستى ھىندە بە نرخن كە تاوانە غەدرىان لى بىكرى. دووھەم: ئەوھى كە بەشىكى ھەرە گەورە مىللەتى كورد ھىندە تىكەلەو فارسى نىيە كە بتوانى راستەوخۇ چىز لە دىوانى فارسىيى حافىز وەرگىر و ئەگەر كەوتە سەر ھەوای حافىز بىگومان بە شوين كوردىيەكەشىدا دەگەرپ و ئەگەر ئەوھى كەوتە بەر دەست لای وايە كە حافىز ئەوھىە! سىھەم: بوى ھەيە جەماعەتىك لەبەر ئەوھى حافىزىان لەبەر دەستە و لەبەر ئەوھى لەم كىتەبەدا غەزەلە فارسىيەكانىش چاپ كراون بىانھەوئ لە رووى ئەوانەوھ شتىك لە زاراوھى سۆرانى تىبگەن، كە لە زۆر شوپاندا گىر دەكەن و سەر دەر ناكەن.

لام وايە كەسىك كە شان وەبەر كارىكى ئاوەھا قورس و گران دەدات بەر لە دەست پىكردى ئەم ئەركە پىويستە خوى رابىنىت و كەلەن و قوژبنان بېشكنى و قسەى ئەم و ئەو بىيىستىت و ھەموو ئەو نووسىنە گرىنگانەى لەسەر كەسىكى وەك حافىز نووسراون وەگىر خات و بىانخوينىتەوھ. دەبى لانىكەم چەندىن وتارى لەسەر حافىز بىلاو كرىيىتەوھ، چونكە كەسىك عاشقى حافىز نەبىت ناتوانى تىكەلە دىناى حافىز بىت، ئەگەر كەسىكىش تىكەلە ئەو فەزايە بىت گەلىك پىسارى لە لا دروست دەبى و گەلىك شەلزانى بەسەردا دى و ھەر بەو پىيەش ھەوئىنى گەلىك وتارى دەست دەكەوئ.

سرنجىك: لەو ۹۵ غەزەلە كوردېنراودەدا بەيتى وا ھەيە باش وەرگىڭىزدا ۋە لەوانەيە غەزەلى واش و من ھىچ ئىنكارى ناكەم، بەئام دەنكە دەنكە دەغلّ لە ناو كۆڭاى چەت و كۆلۇشدا چ دىنن؟ چۈنكە ھەر مەرجى سەرەكش باش وەرگىڭىزدا نەك تەمرىن كەردن. لە لايەكى تەرشەۋە بە دەگمەن بەيت و غەزەلىكى حافىز بۇ ئەۋە دەشّ چاۋى لى بنووقىنرى. ھەموو ھەر بەلگەن و ھەلە لەسەر ھىچ كاميان بۇ لىبوردن نابى.

- ديوانى حافىز بە كوردى لەژىر ناۋى "تافگەى ئەۋىن" لە لايەن زانستگى كوردستانەۋە سالى ۱۳۹۱ ھەتاۋى لە نىزىكەى ھەزار لاپەرەدا بىلاۋ بۆتەۋە.

سەر گۆى زەۋى - خاكەلىۋەى ۱۳۹۳ ھەتاۋى